

וילפינן מדור, שהזמין להקדוש ברוך הוא ושנה מעשיו ממה שדרכו של הקדוש ברוך הוא, והקדוש ברוך הוא קיבל ועשה רצונו. זמן לפולך והמחלכה עמו - זהו שפתחות (תהילים קלט) קומה ה' למנוחהך אפה וארון עוז. מלך מלכה כאחד, כדי שלא להפריד אותם, שנעה כלים ושנה מעשים של המלך.

זהו שפתחות (שם) מהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו בעבור דוד וגנו. מהניך ילבשו צדק? לוייך צרייך לכתב! שהרי צדק מצד הלוים הוא. וחסידיך ירננו? לוייך לירננו צרייך לכתב! שהרי רגה וזרמה היא בלויים. והוא שנה אמר מהן מהן כהניך וחסידיך, מהם מצד הימן.

אמר לו הקדוש ברוך הוא, דוד, אין דבריך בך. אמר דוד, בעבור דוד עבדך אל תשכ פנוי משיחך. תקוין שאני תקונתי, אל תשנה אותו. אמר לו, דוד, הואיל וזמנת רצוני. יש לי לעשות רצונך, ולא רצוני. ולמקרים מכאן דרכ' הקulos, שמי שפונן לאחר, אותו שבא אצליו יש לו לעשות רצונו אף על גב שאין דרכו בך.

בך (בראשית ח) ויקח מאبني הפקום וגנו. הואיל ובאה חתן אצל הפללה, אף על גב שאין דרכו לשכוב אלא בקרים וכסתות, והיא נתנה לו אבני לשכב - הפליל ברצון הלב. זהו שפתחות יקבל ברצון הלב. ויש שפתחות ישכב במוקם ההוא, על אותם אבניים, אף על גב שאין דרכו בך.

אף גם כאן, אכלתי ערי עם דבשיך - אף על גב שאין דרכו בך, בגין אהבה של הפללה. ועם כל זה בביימה של הפללה, ולא

יילפינן מדור, דעתך לקודשא ברייך הוא, ושנגי עובדי מטה דארחו דקדושא ברייך הוא, וקדושא ברייך הוא קביל ועבדך רעוטה. זמין למלא ומטרוניתא בהדריה, הדא הוא דכתיב, (תהלים קלט) קומה יי' למונחתך אתה וארון עוז. מלא ומטרוניתא בחדרא, בגין דלא לאפרשה לוין, שנגי מאניין, ושנגי עובדין דמלכא.

הדא הוא דכתיב, (תהלים קלט) מהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו, בעבור דוד וגנו. מהניך ילבשו צדק, לוייך מיבעי ליה, הדא צדק מסטרא דלייאי איהו. וחסידיך ירננו, לוייך ירננו מיבעי ליה, הדא רפה וזרמה בלייאי נינהו, ואיהו שני ואמר, מהניך וחסידיך, דאיינן מסטרא דימנא.

אמר ליה קדשא ברייך הוא, דוד לאו אורח דילוי ה כי. אמר דוד, בעבור דוד עבדך אל תשכ פנוי משיחך. תקוינה דאנא תקינות, לא תשנה ליה. אמר ליה, דוד, הואיל וזמןית לי, אית לי למאבד רעוטה, ולאו רעוטה. וילפינן מהאי, אורחה דעלמא, דמאן דזמנן לאחרא, ההוא דאתה לגביה, אית ליה למאבד רעוטה, אף על גב דלאו אורחיה בך.

בך (בראשית ח) ויקח מאبني הפקום וגנו, הואיל ואותה חתן לגביה כליה, אף על גב דלאו אורחיה למשכוב. אלא בקרים וכסתות, ואותה יהבה ליה אבני למשכוב, כלל יקבל ברעוטה דלבא. הדא הוא דכתיב, וישכב במקום ההוא, על איניון אבניין, אף על גב דלאו אורחיה בך.

אוף נמי הכא, אכלתי ערי עם דבשיך אף על גב דלאו אורחיה בך, בגין רחימתו דבליה. ועם כל דא בבייטה דבליה ולא באתר אחרא. באתר אחרא.